

Voltini je nekaj časa tajil, pozneje pa je priznal, da se je v pijanosti sprl s svojo ljubico, ki ga je napadla s škarpami. Vrgel se je na njo ter jo zadel. Ko se je zavedel, je bila že mrtva. Da odstrani vse sledi, je vrgel v vodnjak.

Grozodejstva kmečkega fanta Tomšiča. Iz Šopronja poročajo: V soboto popoldne je zapil Tomšič s stolpa: „Lačen sem. Pripeljite mi župnika, moram govoriti z njim.“ — Župnika so s primernim spremstvom peljali v neko hišo blizu cerkve, kjer je nagovarjal Tomšiča v imenu svete vere, naj gre iz stolpa. Navzlic temu in navzlic prigovarjanju notarja se ni hotel podati. Nato ga je skušal preiskovalni sodnik pregovoriti, naj se prostovoljno vda, kar bi za njega bilo zelo olajševalno. Končno je zaklical: „Ne storite mi ničesar, hočem se vdati!“ in je vrgel obe puški, ki ju je imel, iz stolpa. Nato so vdrli v cerkev ter ga zvezali. Njegov obraz je bil črn od smodnika. Neprenehoma je kričal: „Jaz sem nedolžen!“ Prepeljali so ga na sodišče, kjer so ga zaslišali. Tam je izpovedal, da je oddal prve strele, ker ni bil uslišana njegova ljubezen. Obleganja stolpa je insceniral po nekem amanu, ki ga je čital. Sele, ko je bil Tomšič aretiran, se je prebivalstvo upalo priti iz hiš. Tomšič je ustrelil dve osebi, štiri je težko ranil, 13 pa lahko. Razen tega je ustrelil dva psa in tri prašiče.

Na vešala obsojen morilec. Dunajsko potratno sodišče je na smrt obsodilo skladiščnika Viktorja Pusicha, ker je umoril svojo pastorko.

Velika nesreča v cerkvi. Iz Perma poročajo: V cerkvi tukajšnje duhovniške službe je v torek med večerno službo božjo izbruhnil požar, vsled česar je nastala velika panika. V gneči je bilo pohojenih mnogo oseb, več oseb je bilo ožganih. 48 oseb so prenesli v bolnico. En duhovnik je že umrl.

Defraudacije na krakovski pošti. Iz Krakova poročajo: V torek ponoči se je posrečilo policiji, dobiti večji del denarja, ki ga je de-

fraudiral poštni uradnik Wilczek. Defraudirana vsota je znašala 192.000 K. Od teh so dobili 142.000 K pri nekem Wilczekovem prijatelju in v prtljagi, ki jo je pustil na kolodvoru. Manjka torej še 50.000 K. Policija upa, da bo kmalu dobila sleparja.

Poslanec pobegnil v Ameriko. Iz Lvova poročajo: V volilnem okraju rusinskega socialno-demokratskega poslana Wityka se je pred par dnevi vršilo zborovanje njegovih volilcev, ki so se pritoževali, ker poslanec ničesar ne dela. Votirali so mu nezaupnico, ter ga pozvali, naj odloži mandat. Ko so hoteli Wityku sporočiti ta sklep, so izvedeli, da je že dal časa v Ameriki, kamor je pobegnil vsled dolgov.

Zrakoplavna nesreča na Francoskem. Iz Epernya poročajo: 7. t. m. popoldne je hud veter vrgel zrakoplov, ki se je dvignil povodom neke slavnosti v Sezane, v drevo. Zrakoplov se je pretrgal. Plin se je vnel in zrakoplov je eksplodiral. 60 oseb je bilo ranjenih, med temi 28 težko.

Roparji na Turškem. V okolici Smyrne so roparji odpeljali pred dalje časa belgijskega inženirja Lucijana Tacka. Sedaj je dobilo belgijsko poslaništvo v Carigradu pismo inženirja, v katerem ta obvešča poslaništvo, da se počuti popolnoma dobro, ter da so roparji znižali odkupnino na 5000 funt. šterlingov. Čakati hočejo do 11. t. m. — Ista tolpa je odpeljala nekega grškega mohamedanca, ki je v službi pri angleški firmi Whittall v Smyrni. Roparji zahtevajo 3000 funtov. Firma Whittall je baje pripravljena omenjeno vsoto plačati.

Nesreča na morju. Parnik „Corinthian“, ki je dospel včeraj iz Kanade, zadel je pri Greenwiedu v parnik „Oriole“, ki je vsled močnega sunka dobil velike poškodbe. Deset minut po sunku se je parnik „Oriole“ potopil. Pasažirji so se komaj rešili. 17 moč posadke je poskakalo v morje ter so jih rešili drugi parniki. Parnik „Corinthian“ ni zadobil nobenih poškodb.

Iz Spodnje-Štajerskega.

Mariborska „Straža“ zaletava se v eni svojih zadnjih številkih na prav klerikalno-jezuitovski način v naš list. Pobožni ta list, v katerega dopisujejo skoraj izključno politikujoči duhovniki, dela „Štajerca“ odgovornega zato, da so vojaški nabori v Ptuj razmeroma tako slabo izpadli. V splošnem res ni vredno, prerokavati se z jezuiti, ki so še vedno trdili, da je belo črno, ako je bilo to njih namenu koristno. „Straža“ zagovarja tudi pretepače, krivoprišežnike in morilce, ako so li slučajno njenega mišljenja. Vkljub temu hočemo temu hinavskemu lističu enkrat par besed odgovora privoščiti. Stvar je torej sledeča: pri zadnjih vojaških naborih je bilo razmeroma jako malo fantov potrjenih; tega sta po „Stražinem“ mnenju kriva „Stajerc“ in „ptujski šnops“, z drugimi besedami povedano: Nemci in naprednjaki. „Straža“ je pa pri tem očitano nekaj pozabila. Zato jo mi vprašamo: kako to, da je bilo ptujskih mestnih fantov, ki so večinoma nemški „turnerji“, skoraj 50% potrjenih?? Ako je res v mestu vse od šnopsa pijano in duševno propalo, potem bi sploh noben mestni fant ne prišel k vojakom. Zunaj na deželi pa vendar meščani nimajo skoraj nobenega vpliva. Tam godio prve gosle politični duhovniki in prvaški učitelji. Ti tvorijo na deželi pravo „smetano“, — ti so pa tudi odgovorni za razmere na deželi. Pri zadnjih volitvah so vendar v okraju zmagali klerikalni kandidati. To je dokaz, da je večina ljudstva na klerikalni strani, torej imajo tudi klerikalci v resnici največ vpliva. Naj pokažejo za sto vragov ta vpliv! Kadar zmagajo klerikalci pri volitvah, takrat vpijejo: mi smo prva stranka na deželi, vse ljudstvo je z nami! Kadar pa degenerira ljudstvo in umira vsled slabih razvad ter lakote, takrat tuljijo klerikalci zopet, da smo mi naprednjaki tega krivi . . . To je hinavščina prve vrste! Sicer pa naj „Straža“ gledé pijačevanja enkrat pred farovskiimi durmi pometa! Kmet je revež, da mu primanjkuje celo žgancov; on je naravnost prisiljen, da pije šnops, ker za vino in pivo denarja nima. Po farovžih pa pijačevajo duhovniki, da jim diši špirit kar iz ušes. In ravno tisti popi, ki igrajo v politiki glavno

vlogo, so največji alkoholiki. Ali naj povemo imena? Ali naj naštejemo imena tistih političnih duhovnikov, ki so v zadnjih letih le v ptujskem okraju na delirium tremensu umrli? Kdo pa je tega kriv, slavna gospoda pri „Straži“? . . . Dokler bodo imeli slovenski duhovniki vse slabosti in grehe vedno k slabemu nagnjenega človeka, toliko časa nimajo pravice, komu družemu alkoholizem očitati. Posebno pa pri „Straži“ ne, katere urednik se je šele pred kratkim vsled pijanosti „izgubil“ . . . Kar pa „Straža“ nadalje besediča o pešanju vere, to je tako nebovpijoča lumparija, da je celo v slovenskem časopisu ni para. „Straža“ zahteva od „Štajerca“, da naj on ljudi na nedeljsko Božjo službo opozarja. Ja, zakaj pa tega politični duhovniki ne storijo? Zakaj ne storijo tega klerikalni listi? „Štajerc“ ima ob vsakem večjem prazniku v pravem zmislu besede krščanski članek; klerikalni listi pa ne poznajo niti tedaj drugega, kakor navadno politično hujskanje. In raz prižnice ter v spovednicah pozivljajo politični duhovniki v boj zoper naprednjake, makari če se ta boj izvjuje tudi z nožmi in poleni . . . Prav resno povemo torej „Straži“, da naj ne meče krivdo politikujočih duhovnikov na druge ljudi. Kajti vera peša le tam, kjer so duhovniki za nič! Vera pa tudi ne obstoji iz političnih, narodnostnih ali ednakih fraz, marveč iz naukov pravega krščanstva, katerega so duhovniški nečistniki in kiuprišežniki, ki vodijo našo klerikalno stranko, že davno pozabili . . . Pastirji so odgovorni za čredo; slavna gospoda okoli mariborske „Straže“ in nje ednakih cunj. In dokler bodo te pastirji tičali v blatu, toliko časa tudi na morejlo zahtevati od črede krščanskih čednosti. S tem mislimo da smo za nekaj časa „Straži“ odgovorili!

Bela žena. V Ptuj umrla je gospa Josefina Blanke, najstarejša oseba v mestu. Bila je 91 let stara. Pokojnica bila je splošno poštovana, kar je tudi njen jako mnogobrojen pogreb dokazal. N. p. v m.! — Na Bregu pri Ptuj umrla je gospa Julijana Stanitz. N. p. v m.!

„Svoji k svojim.“ Iz Konjic se poroča, da je pobegnil slovensko-prvaški pisar okrajnega glavarstva Albin Kropej. Zapustil je mnogo dolga. Govori se, da se je peljal čez Zidanimost v Belgrad. Kropej je jako velik, blond in še vojaščini podvržen. Prvakom v Konjicah čestitamo!

V Rogoški Slatini otvorili so preteklo nedeljo novo zdravilno hišo nemško-avstrijskega društva za železniške uradnike. Otvoritev se je zgodilo ob velikih slavnostih, kajti došlo je jako veliko odličnih moč.

Cestni rop. V Gaschenbergu pri Marenbergu bil je posestnik Alojz Sussmann od dveh moč napaden; pobila sta ga na tla in mu oropala 10 kron denarja. Na sumu, da sta rop izvršila, sta delavca Avgust Rus in Janez Kügler.

Trebuh preparal. Pri elektrarni v Faalu uslužbenih je mnogo balkanskih možakov, ki hočejo tudi pri nas svoje neprijetne šege vpejljati. Preteklo nedeljo ponoči zgodil se je zopet grozni zločin. Mizarju Maksu Hölzl zadril je eden teh divjakov nož in mu je trebuh tako preparal, da so čreve vun stopile. Prepeljali so ga v bolnišnico. — Neki drugi teh delavcev napadel je zopet staro kmetico Ziegler in jo je precej poškodoval. Upati je, da bode oblast z vso energijo to divjanje zatrla.

Uho odtrgal. Brata Anton in Karl Polajner v Hočah sta se sprla in stepla. Anton je udaril s ključem svojega brata po glavi, tako da mu je uho odtrgal.

Napad. V Mariboru napadel je neki delavec oženjenega ključarja Karla Cvetko im mu je zadril nož dvakrat v hrbet. Cvetka so odpeljali v bolnišnico.

Grozna nesreča. Župnikova kuharica Marija Petrina poslala je svojega 11letnega brateca Stankota v žago. Deček prišel je v transmisijo, ki mu je glavo odtrgala.

Sleparka. V Rečju pri Konjicah zaprli so neko že predkaznovano Katarino Ravnjak, ki je v Celju nekemu krošnjarju 100 K ukradla. V Rečju, kjer je doma, se je prepeljala v kočiji. Oddali so jo sodnji.

Zaprlji so v Slov. Bistrici nekega Georga

Od zadnje velike morske nesreče.

Poročali smo v zadnji številki o grozni katastrofi, pri kateri se je potopil velikanski parnik „Empress of Ireland.“ Današnja naša slika kaže zgoraj v levem kotu angleškega igralca Irvinga, ki je pri tej nesreči utonil;

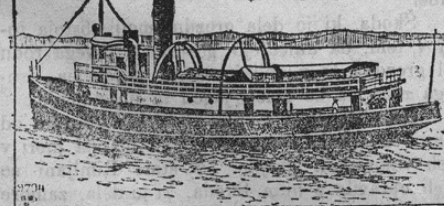

Schauspieler Lawrence Irving, Kapitän Kendall, entrant bei der „Ireland“-Katastrophen. Kommandeur der „Empress of Ireland“

Der Unglücksdampfer „Storstad“

Der Regierungsdampfer „Heureka“ welcher zuerst die Unglücksstelle erreichte.

Der zur Katastrophe im St. Lorenz-Ström.

nadalje na desni strani zgoraj kapitana potopljenega parnika Kendalla, ki je do zadnjega hipa svojo dolžnost storil in so ga težko ranjenega iz vode dobili. V sredi vidimo parnik „Storstad“, ki je nesrečo povzročil, spcdaj pa parnik „Heureka“, ki je prišel prvi na pomoč.

Cesar, ki je izvršil razne tatvine in sleparije. Sodi se, da je to jako nevarni zločinec.

Svinjar. Dragonec Johan Dular iz Gore pri Dramljah zagrešil se je med velikonočnim dopustom nad neko 15-letno kočarsko hčerko. Poznaje izvršil je isti zločin nad neko 17-letno dekle. Konjiški orožniki so svinjarja zaprli. Opomniti je, da je bila prva deklina že pred leti od svojega lastnega strica, kot šolska deklica pa že od svojega lastnega brata zlorabljena.

Iz Koroškega.

Koroška Korošcem! Divji napadi kranjskega panslaviščnega prvaštva na prelepo Koroško so rodili po vsej deželi hud odpor. Najbolj se je pojavil ta odpor na velikanskem zborovanju koroškega ljudstva v Sinčivasi. Dne 24. maja pa je bil zopet v Spittalu velikanski koroški kmetški tabor, katerega se je udeležilo več kot 3000 oseb iz vse dežele. Ta zbor dokumentiral je zopet v vsej javnosti, da se Koroška ne pusti raztrgati od srbofilskih hujskačev, marveč da hoče prej-kot-slej v lepi složnosti svoje gospodarske težnje zasledovati. Na tem zboru pa se je izvolila tudi posebna deputacija, ki je obstajala iz poslancev Dobernig, Lutschou-nig, dr. plem. Metnitz, Kirschner in Michor. Deputacija podala se je na Dunaj k vladi in ji je raztolmačila posebne želje poštenega koroškega ljudstva. Upamo, da bode vlada razumela protiaustrijske cilje slovenskih hujskačev in da bode branila tisočletne pravice koroškega ljudstva. Vsekakor pa je gotovo, da se koroško ljudstvo v nobenem slučaju ne bode pustilo odtrgati od svoje domovine.

Prevalje. Piše se nam: Dopisun „Š Mira“ je zopet sklanfal modrost gnilobe, namesto da bi stopil s svojim imenom pred javni svet. Masloglavnik poprašuje, za katero leto se je računilo 70% in 40%. — Ja, ja, kdor je gluha, ta ne sliši, zatorej pa beri: 70% je računil šolski svet za šolske potrebe za leto 1912, 40% za leto 1913. Zakaj se dopisun skriva, ako je njegova trditva resnična? Zakaj skriva „Mir“ tega modrijana, ako je „Mir“ prepričan o njegovi resničnosti? Ven z lumpom, — in račun se bode napravil pri sodnji, nikdar pa ne pri časopisu „Mir“, ker podpisani ne smatra „Mira“ kod oblast, ampak le kot neko podporo lažnjivih lumpov. Gospod župnik Matej Riepl so podpisanim obljubili, da bodejo članek v „Miru“ preklicali, ker so gospod župnik pri občinski seji bili, da je šola pomotoma zastavila proračun tudi od davka tistih krajev, kateri so izšolanji v druge občine. Zakaj so prelomili gospod župnik besedo? Morebiti so bojijo zamere pri lažnjivemu dopisunu „Mira“, ali imajo lahko srce, ko vidijo prepri in ko se nedolžnega nesramno blati?! Spominjamo se še dobro na besedo sv. Misijona; gospod župnik so morebiti že pozabili, a misijon je odšel, prepri pa se je začel. In kdo je kriv? Lažnjivi „Mirovi“ preroki v jagnjetovi koži... Leopold Pristou, župan v Prevaljah.

Dobrlavas. Piše se nam: Nekoliko odgovora pač zasluži dopisnik „Mira“ z dne 23. majnika št. 20 iz Dobrlavasi. Kajti dopisnik tega članka ni nihče drugi, kakor tako imenovani „Žitrajski večni ženin“! To je tisti zagriženi klerikalni petelin, ki se je 3 leta ženil po Kranjskem in so mu vselej prebrisane Kranjske vrata pokazale. Kaj mi je za storiti? Na Koroškem jo ne dobim, a ženil bi se rad; aha! šel bom na Štajersko gledat, kaj delajo „ljubice tri“ — in res dobil jo je, — mlada Urška, pojdi z mano, vsaj Ti se me usmili, ker bojim se ostati jungsel. Kar dobra boš, si misli ta zvita buča, ne boš mi ušla, ne. Kar naenkrat je nastala med ljudstvom govoric: „Trta“ bo zopet rodila, in gotovo že zopet prezgodaj! oho! ali res? so se začeli ljudje povpraševati. Res, res, koklja vže kvače. Kje pa? V „Društvenem domu“ v Žitarivasi. Tega se je ta klerikalni petelin čudno zbal, in se je kar na hitro oženil; seveda se je moral, ker je mladi „Urški“ vže pred poroko prav po klerikalno „krancel“ vzel; kdor zna

pa zna! Ta krščanski mož je pred enim letom pustil v ječo zapret svojega nezakonskega 3¹/₂ mesece starega otroka z materjo vred. Drugi slučaj zopet pokaže klerikalno surovost. Na svečnico je prišla tista ženska z otrokom v gostilno v „Društveni dom“ v Žitarovas; kar naenkrat in na lepem skoči ta krščanski gostilničar, jo vdari s pestjo po obrazu, jo zagradi, jo z otrokom v naročju semintja vlačí, jo vrže ven na cesto in zaklene vrata; seveda, ker jo je telesno poškodoval, moral se je zagovarjati pred sodnijo in je dobil 48 ur zapora s postom ter vse sodnijske stroške. Iz tega se lahko razvidi, kakšen sad rodi klerikalizem. — Nadalje piše „Mir“, tako imenovani „Šmir“, da je hotel en pošten in miren možakar nekega kolesarja, njegovega brata tepsti, in mu je žugal, da mu kolo razbije, ker je imel okrašeno s slovenskimi trakovi. To pa ni resnica; zato povemo dopisniku tistega članka, da je lažnik! — Take puble in lažnjive glave prepustimo klerikalcem. Ker ni gospod in ne trgovec imenuje se „posil-cvitar.“ Osel se pozna po riganju, ta klerikalni petelin pa po lažeh...

50 letnico svojega obstoja praznovala bode v kratkem prostovoljna požarna bramba v Celovcu.

Samomor. V Celovcu ustrelil se je 18letni delavec Ludvig Jöbstl iz okraja Leibnitz. Baje je vzrok samomora neopravičeni odpust iz službe. Tudi je imel precej dolga. Pred samomorom izpil je štiri flaše šampanjca.

Tatovi. V Ratteingrabenu vlomilo je več tatov v hišo posestnika Fr. Geršica in mu je pokradlo okajenega mesa za 350 kron. Pes je opetovano lajal, ali domači se niso zanj zmenili.

Požar. V Beljaku pogorelo je gospodarsko poslopje kovača Johana Eder. Škode je za 1300 kron.

Požig. V Gradesu nastal je v neki hiši, ki stoji poleg dveh šele pred kratkim pogorelih poslopij, požar, katerega so pa zamogli v pravem času zadušiti. V slami našli so svečo; vsled tega so sodili, da je hotel nekdo nalašč zažgati. Policijski pes „Fix“ iz St. Veita je tudi našel nekega tujega moža, katerega so orožniki v zapor prepeljali.

Izgubila se je v Weissenbergu neka 17-letna, gluhonema deklica Paula. Sodi se da je nekdo revico v gozd odpeljal.

Otrok zgorel. V Lendorfu pri Celovcu imel je 6-letni sinček dekle Ferdinand Schauer opraviti z gorečo špiritno svetilko, ki se je razpočila. Otroku se je obleka vnela. Pridobil je smrtonenavne opekline. Prepeljali so nesrečnega dečka v celovško bolnišnico, ali težko da bi mu zamogli življenje rešiti. Stariši, pazite na deco!

NESTLÉ-JEVA 279
MOKA ZA OTROKE

Poskušnje pošlje na zahtevo popolnoma zastonj
Nestle, Dunaj I. Biberstrasse 2 S.

Izpred sodišča.

Od mariborske porote.

Maribor. Porotno sodišče prične svoje zasedanje dne 15. junija. Doslej je že določilo sledeče slučaje: V ponedeljek dne 15. junija Johan Spasso (zaradi ropa) in Henrik Enčič (istotako zaradi ropa); predsednik v obeh slučajih prezident okrožne sodnje dvorni svetnik Perko. — V torek, dne 16. junija: Štefan Faleš (posilstvo in izsiljevanje); predsednik deželnosodni nadsvetnik dr. Fraidl. — V sredo dne 17. junija: Johan Müller in Tereza Friedau (zaradi uboja in obrekovanja); predsednik deželnosodni svetnik Kokol. — V četrtek, dne 18. junija: Marija Jereneč (detomor); predsednik deželnosodni svetnik dr. Kočevar. — Gotovo pa da, pride k temu zasedanju še cela vrsta drugih slučajev, med njimi tudi brčkone tiskovna tožba zoper našega urednika Linharta. — V zdajnjem hipu se nam po-

roča, da se vrši ta tiskovna tožba že 19. junija 1914.

Tombah iz St. Vida zopet obsojen.

Ptu j, 10. junija 1914. — Znani trgovec in prvaški zagriženec Tombah, ki živi zgolj od Nemcev, čeprav izliva vsak dan svoj strup nad Nemci, se je zopet enkrat grozovito blamiral. Možakar, ki ne zna nemško ne slovensko pisati, menda že misli, da je največji modrijan na božjem svetu, ker zna s kupčijo dobiček slovenskih kmetov in nemških kupcev v svojem lastnem žepu združiti. Zdaj je tožil pujsko okrajno bolniško blagajno, ker se ta ni hotela udati nekim njegovim popolnoma neopravičenim zahtevam. Pustil je namreč nekemu svojemu učencu, ki ga je tudi že davno zapustil, zob plombirati in hotel, da bi to bolniška blagajna plačala. Bolniška blagajna pa seveda ni zato tukaj, da bi vsak Tombah z njenim denarjem gospodaril. Ker je njegovo neopravičeno zahtevno odklonila, je Tombah tožil. Da bi bili troški večji, vzel si je seveda advokata in sicer dra. Fermevca. Ali okrajna bolniška blagajna vzela si je tudi advokata in sicer dra. Petrowitscha iz dr. Plachkijeve pisarne. Sodnik je v zmislu postave moral spoznati, da Tombah nima prav. Oprostil je bolniško blagajno od tožbe, Tombah pa mora vse precejšnje troške plačati. Upamo, da bode ta poštenjak iz St. Vida odslej bolj pameten, ker se mu je zopet enkrat pred sodnijo glava ohladila.

Grozdni molj (grozdni črv).

Koncem maja ali početkom junija začenja grozde cvesti. Takrat rapazimo v vinogradih, napadenih po grozdnem molju, da je več pesameznih cvetov premreženih s fino mrežico, podobno pajčevini. Ako to mrežico oprezno pretržemo, zagledamo malo gosencičico, katera je navadno rdečkasto-rumena ali rdeče-rjava, ter ima črno glavico. Na kvarnerskih in dalmatinskih otokih se najde tega škodljivca pogostoma — a včasih tudi drugje — zelenkaste ali svetlorumenkaste, ali umazano-vijoličaste barve in ima rumeno plavico. Prva vrsta grozdnega črva. t. j. s črno glavico, je gosenciča navadnega prprostega pegastega grozdnega molja (Conchylis ambigua), a druga vrsta, t. j. z rumeno glavico, pa je gosenciča šarastega grozdnega molja (Polychorosis botrana). Oba ta molja sta mala metuljčka. Prvi leta najbolj o mraku in ponoči, a drugi bolj po dnevu okoli.

Eden in drugi molj se prikaže naprvo v mesecu maju in položi svoja jajčeca o lepih toplih večerih na trtne grozdičke. Vsaka samica zaleže kakih 100 jajčec in sicer vsako na kakšno drugo mesto. Jajčeca so tako drobna, pa jih je možno videti samo s pomočjo povečala. Koncem maja in početkom junija izlezejo iz jajčec prve gosenciče, ki premrežijo zarod s finimi svilnatimi nitkami, ter se hranijo z nežnimi cveti. Ko dorastejo, zabujajo se na različnih trtnih delih (na objeeneem zarodu, listju, lubadi) ali pa na trtnih kolcih. Te bube se zovejo — poletne bube. Iz teh bub se izležejo meseca julija molji drugega rodu. Samice tega drugega rodu pokladajo prav tako mnogobrojna jajčeca, iz kojih se izvale nove gosenciče, katere prevrtajo jagodne lupine in se zarijejo v jagode. Ko je gosenciča ukončala to jagodo, se preseli v drugo, uniči to in tako nadaljuje, dokler se popolnoma razvije. Dorasla gosenciča se spusti iz jagode po tanki niti na tla in prezimi pod trtnim lubadom, ali pa v razpokinah kolcev, pod vezilom, na suhih delih mladik in sicer v obliki bube.

Škoda, ki jo dela grozdni molj, obstoja toraj v tem, da uničujejo gosenciče prvega rodu del grozdka že v obliki cvetja, gosenciča drugega rodu pa se poloti jagod in jih uničuje.

Grozni molj je znan vinogradnikom že od pamтивеka. Nahaja se v večji ali manjši meri v vseh vinorodnih krajih. Že stari Rimljani so imeli opravila z njim. Škoda, ki jo dela, zamore biti včasih ogromna. Pred nekimi leji je uničil

Stole (Zimmersessel) SLAWITSCH & HELLER
trgovina v Ptuj. 469

po 3—, 5—, 6— kron se dobijo v zalogi